

DECIZIE

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Svetlana Novac, Tatiana Vieru

Oleg Sternioală, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Gubencu împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea achitării indemnizației pentru creșterea copiilor, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, casată integral hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 07 iunie 2013 și emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 01 martie 2013, Svetlana Gubencu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea achitării indemnizației pentru concediul de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 03 aprilie 2001, a înregistrat căsătoria cu Sergiu Gubencu. Din căsătorie, la 20 august 2010, s-au născut copiii Sergiu Gubencu și Amelia Gubencu.

Menționează că începând cu 07 iulie 2002, ea este angajată în cadrul organelor afacerilor interne și deține funcția de radiotelefonist al Serviciului de Gardă al Detașamentului pompieri și salvatori Botanica al Direcției situații excepționale mun. Chișinău a Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale al Ministerului Afacerilor Interne.

Susține că prin ordinul pârâtului nr. 18 ef din 14 februarie 2011 i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pentru perioada 14 februarie 2011-20 august 2013.

Afirmă că la 07 februarie 2013, ea s-a adresat la Ministerul Afacerilor Interne cu o cerere, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizațiilor prevăzute de Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, însă prin răspunsul Direcției generale economie și finanțe a Ministerului Afacerilor Interne

nr. 15/4-G-64/13 din 14 februarie 2013 i-a fost respinsă cererea prealabilă din motiv că aceasta a fost depusă tardiv, deoarece copiii s-au născut la 20 august 2010.

La 07 februarie 2013, ea s-a adresat la Casa Națională de Asigurări Sociale cu o cerere, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizațiilor prevăzute de Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, însă prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. VII-G-201/13 din 19 februarie 2013, i-a fost respinsă cererea din motiv că colaboratorilor de poliție nu li se calculează contribuții individuale în bugetul asigurărilor sociale de stat și, respectiv, nu întrunesc stagiul necesar de cotizare și nu sunt persoane asigurate.

Consideră că prin refuzul Ministerului Afacerilor Interne și refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale se încalcă dreptul său de a primi indemnizația pentru creșterea copiilor.

Susține că conform art. 124 alin. (2) din Codul muncii și art. 18 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, ea beneficiază și de indemnizație pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

Menționează că conform art. 2 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08 iulie 1999, dreptul la asigurări sociale este garantat de stat și se exercită, în condițiile legii, prin sistemul public de asigurări sociale, iar conform art. 4 din aceeași Lege, în sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii, persoana care desfășoară activitate pe bază de contract individual de muncă. Totodată, conform art. 10 din Legea menționată, bugetul asigurărilor sociale de stat face parte din bugetul public național și este independent de bugetul de stat.

Invocă că deoarece Ministerul Afacerilor Interne face parte din autoritățile executate, situația sa cade și sub incidența art. 4 alin. (1) pct. 2) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, conform căruia în sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii, persoanele care sunt numite la nivelul autorității executive. Acest fapt este prevăzut expres în Legea cu privire la poliție. Astfel, conform art. 34 alin. (1) din Legea cu privire la poliție, toți colaboratorii poliției sunt supuși asigurării de stat obligatorii pe o sumă egală cu suma mijloacelor bănești de întreținere pe zece ani din contul mijloacelor bugetelor respective, precum și din contul mijloacelor încasate pe bază de contract de la ministere, departamente, întreprinderi, instituții și organizații. Prin urmare, colaboratorii poliției sunt persoane asigurate de stat și se bucură de dreptul la indemnizații din fondurile de asigurări sociale.

În art. 13 alin. (2) din Legea bugetului asigurărilor sociale pentru anul 2012 este expres stipulat că indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă, indemnizațiile de maternitate pentru persoanele angajate prin contract individual de muncă și indemnizațiile de maternitate pentru soțiile aflate la întreținerea soților salariați se calculează și se plătesc la locul de muncă de bază, conform prevederilor Legii nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Pe parcursul lunilor februarie-iulie 2010, ea a realizat un venit de 18656,20 lei, media lunară constituind 3109,36 lei.

Mai invocă că prin neacordarea indemnizației pentru creșterea copiilor se încalcă dreptul său ca cetățean al Republicii Moldova, drept care este stipulat în art. 47 alin. (1) din Constituția RM.

Consideră că prin acțiunile sale ilegale, pârâtul i-a lezat dreptul la proprietate garantat de art. 46 din Constituția RM, ceea ce constituie și o violare a prevederilor art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, îmbinat cu art. 14 din Convenție.

Prin urmare, solicită recunoașterea ca fiind ilegale răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 15/4-G-64/13 din 14 februarie 2013 și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. VII-G-201/13 din 19 februarie 2013, repunerea termenului de prescripție, încasarea în mod solidar de la Ministerul Afacerilor Interne și Casa Națională de Asigurări Sociale a indemnizației pentru creșterea copiilor, lunar a câte 30% pentru fiecare din venitul mediu lunar de 3109,36 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copiilor Sergiu Gubencu și Amelia Gubencu și încasarea de la Ministerul Afacerilor Interne a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 iunie 2013 acțiunea a fost repusă în termen și admisă parțial, a fost recunoscut ilegal refuzul Ministerului Afacerilor Interne de a achita indemnizația pentru creșterea copiilor pînă la vârsta de 3 ani, expus în răspunsul Direcției generale economie și finanțe a Ministerului Afacerilor Interne nr. 15/4-G-284/12 din 20 iulie 2012, a fost încasat de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul Svetlanei Gubencu indemnizația pentru creșterea copilului, Sergiu Gubencu, lunar a câte 30 % reieșind din venitul mediu lunar de 3109,36 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului, a fost încasat de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul Svetlanei Gubencu indemnizația pentru creșterea copilului, Amelia Gubencu, lunar a câte 30 % reieșind din venitul mediu lunar de 3109,36 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului și au fost încasate din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul Svetlanei Gubencu cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2013 a fost admis apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial. A fost recunoscut ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale, expus în răspunsul nr. VII-G-201/13 din 19 februarie 2013, a fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să achite Svetlanei Gubencu indemnizația lunară pentru creșterea copiilor Sergiu Gubencu și Amelia Gubencu, a câte 30% din baza de calcul stabilită conform art. 18 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale și au fost încasate de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul Svetlanei Gubencu cheltuielile de judecată în sumă de 3000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

La 06 februarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, deoarece au fost încălcate normele de drept procedural și, anume, pricina a fost examinată în absența unui participant la proces, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată. La materialele dosarului sunt anexate numai avizele de recepție a citației pentru ședința de judecată din 19 noiembrie 2013 pentru Ministerul Afacerilor Interne, Svetlana Gubencu și Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale, iar pentru Casa Națională de Asigurări Sociale lipsește avizul de recepție a citației atât pentru ședința de judecată din 19 noiembrie 2013, cât și pentru ședința de judecată din 21 noiembrie 2013, când a fost pronunțată decizia contestată.

Menționează că la emiterea deciziei, instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material.

Afirmă că din venitul colaboratorilor Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale nu se rețin plăți în bugetul asigurărilor sociale, respectiv, ei nu cad sub incidența Legii nr. 489-XIV din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

Susține că conform art. 5 din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani constituie prestație de asigurări sociale, care se acordă asiguraților din sistemul public de asigurări sociale, iar modul de acordare a acesteia se stabilește de Guvern.

Conform Legii privind sistemul de asigurări sociale, stagiul de cotizare constituie perioadele, în care persoana a plătit contribuții, în mărimile stabilite, la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Invocă că intimata fiind angajată în funcție atestată – sergent major al serviciului salvare, nu i se calculează contribuții de asigurări sociale în bugetul asigurărilor sociale de stat, din sursele căruia se achită indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

Mai invocă că în temeiul Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1478 din 15 noiembrie 2002, persoanele neasigurate în bugetul asigurărilor sociale de stat beneficiază de indemnizație unică la nașterea copilului și de indemnizație lunară pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 1,5 ani din mijloacele bugetului de stat.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 02 aprilie 2014 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că intimata Svetlana Gubencu este colaborator al organelor afacerilor interne din 17 iulie 2002, la moment deținând funcția de radiotelefonist al Serviciului de gardă al Detașamentului pompieri și salvatori Botanica al Direcției situații excepționale mun. Chișinău a Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale al Ministerului Afacerilor Interne.

La 03 aprilie 2001, Svetlana Gubencu a înregistrat căsătoria cu Sergiu Gubencu. Din căsătorie, la 20 august 2010, s-au născut fiul Sergiu Gubenco, fapt confirmat prin certificatul de naștere cu seria și numărul NA-VI 0911893, eliberat de către Oficiul stării civile Botanica mun. Chișinău și fiica Amelia Gubencu, fapt confirmat prin certificatul de naștere cu seria și numărul NA-VI 0911894, eliberat de către Oficiul stării civile Botanica mun. Chișinău.

Prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 18 ef din 14 februarie 2011 intimatei Svetlana Gubencu i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pentru perioada 14 februarie 2011-20 august 2013.

Din materialele dosarului rezultă că la 07 februarie 2013, intimata Svetlana Gubencu s-a adresat la Ministerul Afacerilor Interne cu o cerere, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice, a indemnizației pentru concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice și a indemnizației pentru îngrijirea copiilor pe parcursul a 3 ani de la nașterea lor, în mărime de 30%, din salariul său mediu pe parcursul ultimelor 6 luni pînă la nașterea copiilor, din contul Ministerului Afacerilor Interne.

Prin răspunsul Direcției generale economie și finanțe a Ministerului Afacerilor Interne nr. 15/4-G-64/13 din 14 februarie 2013 cererea sa a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Ulterior, Svetlana Gubencu s-a adresat la Casa Națională de Asigurări Sociale cu o cerere, prin care a solicitat calcularea și plata indemnizației pentru îngrijirea copiilor Sergiu Gubencu și Amelia Gubencu pe parcursul a 3 ani de la nașterea lor, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către ea pe parcursul ultimilor 6 luni pînă la nașterea copiilor.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. VII-C-201/13 din 19 februarie 2013 a fost informată despre faptul că la momentul nașterii copiilor, ea, fiind angajată în funcția menționată, nu avea dreptul la indemnizația lunară pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, ca persoană asigurată și pentru copiii săi i-a fost stabilită indemnizația unică la nașterea copiilor în cuantum de 1700 lei pentru fiecare și indemnizația lunară pentru îngrijirea copiilor pînă la vîrsta de 1,5 ani ca persoană neasigurată de la 20 august 2010 (data nașterii copiilor) pînă la 31 decembrie 2010 în sumă de 250 lei, iar de la 01 ianuarie 2011 pînă la 29 februarie 2012 (împlinirea vîrstei de 1,5 ani) în sumă de 300 lei lunar pentru fiecare copil.

Înaintînd prezenta cerere de chemare în judecată, Svetlana Gubencu a solicitat recunoașterea ca fiind ilegale răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 15/4-G-64/13 din 14 februarie 2013 și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. VII-G-201/13 din 19 februarie 2013, repunerea în termenul de prescripție, încasarea în mod solidar de la Ministerul Afacerilor Interne și Casa Națională de Asigurări Sociale a indemnizației pentru creșterea copiilor, lunar a câte 30% pentru fiecare din venitul mediu lunar de 3109,36 lei, pe parcursul a 3 ani

de la nașterea copiilor Sergiu Gubencu și Amelia Gubencu și încasarea de la Ministerul Afacerilor Interne a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, a repus-o pe Svetlana Gubencu în termenul de adresare în judecată și a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, recunoscând ilegal refuzul Ministerului Afacerilor Interne de a achita indemnizația pentru creșterea copiilor până la vârsta de 3 ani, expus în răspunsul Direcției generale economie și finanțe a Ministerului Afacerilor Interne nr. 15/4-G-284/12 din 20 iulie 2012 și încasând de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul Svetlanei Gubencu indemnizația pentru creșterea copilului, Sergiu Gubencu, lunar a câte 30 % reieșind din venitul mediu lunar de 3109,36 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului, indemnizația pentru creșterea copilului, Amelia Gubencu, lunar a câte 30 % reieșind din venitul mediu lunar de 3109,36 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 lei, în rest respingând acțiunea ca neîntemeiată.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, casând integral hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a admis acțiunea parțial, a recunoscut ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale, expus în răspunsul nr. VII-G-201/13 din 19 februarie 2013, a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să achite Svetlanei Gubencu indemnizația lunară pentru creșterea copiilor Sergiu Gubencu și Amelia Gubencu, a câte 30% din baza de calcul stabilită conform art. 18 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale și a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul Svetlanei Gubencu cheltuielile de judecată în sumă de 3000 lei, iar în rest a respins acțiunea.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția dată de către instanța de apel este greșită.

Conform art. 124 alin. (2) din Codul muncii, femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, în baza unei cereri scrise, după expirarea concediului de maternitate, li se acordă un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Conform art. 18 alin. (1) și din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, asiguratul care se află în concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului de la data acordării concediului și până la vârsta de 3 ani a copilului.

Punctul 6 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 108 din 03 februarie 2005 statuiază că stabilirea, calcularea și plata indemnizațiilor se efectuează de către entitatea în care își desfășoară activitatea de bază angajatul (unde se păstrează carnetul de muncă) prin contract individual de muncă.

Iar pct. 21 din Regulamentul menționat stipulează că în cazul acordării concediului pentru sarcină și lăuzie în perioada concediului pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, persoana îndreptățită va beneficia de ambele indemnizații (de maternitate și de îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani).

Conform art. 4 pct. 2) din Legea nr. 489-XIV din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, în sistemul public sunt asigurate obligatoriu prin efectul legii, persoanele care sunt numite la nivelul autorității executive, legislative sau judecătorești, pe durata mandatului, ale cărei drepturi și obligații sînt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu cele ale persoanei prevăzute la pct.1).

Reieșind din faptul că Ministerul Afacerilor Interne face parte din autoritățile executive, situația Mariei Melnic cade sub incidența art. 4 pct. 2) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale și, astfel, colaboratorii de poliție sunt persoane asigurate de stat și se bucură de dreptul la indemnizații din fondurile de asigurări sociale.

În speță, se rețin și prevederile art. 13 alin. (2) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 129-XVIII din 23 decembrie 2009, care statuiază că indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă, indemnizațiile de maternitate persoanelor angajate prin contract individual de muncă și indemnizațiile de maternitate soțiilor aflate la întreținerea soților salariați se calculează și se plătesc la locul principal de muncă, din contul contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, datorate de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat.

Totodată, instanța de recurs remarcă și faptul că la 27 decembrie 2012 a fost adoptată Legea nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vigoare de la 05 martie 2013, iar art. 37 alin. (4) din Legea menționată prevede că concediul de maternitate și concediul pentru îngrijirea copilului se acordă polițistului conform dispozițiilor generale. Baza de calcul al indemnizațiilor de maternitate, al indemnizației pentru creșterea copilului și al indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav o constituie venitul mediu lunar realizat de către polițist în ultimele 6 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul. Indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu al polițistului, din bugetul de stat.

Actele pricinii denotă faptul că pe parcursul lunilor februarie-iulie 2010, intimata Svetlana Gubencu a realizat un venit de 18656,20 lei, media lunară constituind 3109,36 lei.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță temeinic și legal a admis parțial acțiunea, a recunoscut ilegal refuzul Ministerului Afacerilor Interne de a achita indemnizația pentru creșterea copiilor până la vârsta de 3 ani, expus în răspunsul Direcției generale economie și finanțe a Ministerului Afacerilor Interne nr. 15/4-G-284/12 din 20 iulie 2012 și a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul Svetlanei Gubencu indemnizația pentru creșterea copilului, Sergiu Gubencu, lunar a câte 30 % reieșind din venitul mediu lunar de 3109,36 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului și indemnizația pentru creșterea copilului, Amelia Gubencu, lunar a câte 30 % reieșind din venitul mediu lunar de 3109,36 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2013 și se menține hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 07 iunie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Gubencu împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea achitării indemnizației pentru creșterea copiilor.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătoria

Nicolae Clima

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

Ion Corolevschi